

Î N C H E I E R E

27 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă
Judecătorii - Iuliana Oprea, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Țâmbaliuc Ilie și de reprezentantul acestuia, avocatul Nogai Boris,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Țâmbaliuc Ilie împotriva Primăriei Onișcani, Țurcan Petru, persoană interesată Oficiul Teritorial Cadastral Călărași cu privire la anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren și recunoașterea dreptului de proprietate asupra terenului,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2016

c o n s t a t ă :

La data de 06 aprilie 2015 Țâmbaliuc Ilie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei Onișcani, Țurcan Petru, persoană interesată Oficiul Teritorial Cadastral Călărași cu privire la anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren și recunoașterea dreptului de proprietate asupra terenului.

În motivarea acțiunii a menționat că, prin hotărârea Judecătorei Călărași din 21 martie 2013 s-a constatat faptul acceptării de către Țâmbaliuc Ilie a succesiunii rămase după decesul tatălui Țâmbaliuc Procopie, decedat la 18 februarie 2004 și a mamei reclamantului Țâmbaliuc Anastasia, decedată la 17 februarie 2009.

Susține că, tatăl reclamantului Țâmbaliuc Procopie avea în proprietate privată teren cu o suprafață totală de 0,1688 ha, iar în anul 2005 în satul Hîrbovăț raionul Călărași a început procedura de înregistrare masivă a proprietăților imobiliare, fiind întocmite titluri de proprietate, astfel, la 18 martie 2006, Primăria Onișcani raionul Călărași a eliberat greșit pe numele lui Țurcan Petru titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren în privința terenului menționat, bazându-se pe o informație falsă, precum că acest lot de teren i-a fost vîndut lui Țurcan Petru de către Slusarenco Maria.

Solicită anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu numărul cadastral 2530206502 eliberat de Primăria Onișcani raionul Călărași la data de 18 martie 2006 pe numele lui Țurcan Petru și recunoașterea dreptului de proprietate a lui Țâmbaliuc Ilie asupra terenului cu numărul cadastral 2530206502 cu suprafața de 0,1668 ha precum și încasarea de la Primăria Onișcani raionul Călărași a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătorei Călărași din 28 decembrie 2015 s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Țâmbaliuc Ilie împotriva Primăriei Onișcani, Țurcan Petru, persoană interesată Oficiul Teritorial Cadastral Călărași cu privire la anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren și recunoașterea dreptului de proprietate asupra terenului.

Prima instanță a conchis că, Țâmbaliuc Ilie nu a prezentat probe pertinente și concludente care ar dovedi faptul că terenul în litigiu cu numărul cadastral 2530206520 care se află în proprietatea lui Țurcan Petru i-a fost atribuit tatălui reclamantului – Țâmbaliuc Procopie și s-a aflat în proprietatea ultimului or, înscrierile din Registrul bunurilor imobile (f.d. 51) infirmă cele invocate de reclamant și se prezumă a fi autentice.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2016 s-a respins apelul declarat de reprezentantul lui Țâmbaliuc Ilie, avocatul Nogai Boris și s-a menținut hotărîrea Judecătorei Călărași din 28 decembrie 2015.

La data de 26 august 2016 Țâmbaliuc Ilie și reprezentantul acestuia, avocatul Nogai Boris a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2016 solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu restituirea pricinii spre rejudecare.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele au apreciat arbitrar probele, iar la soluționarea pricinii au admis erori care au dus la privarea de dreptul de proprietate a tatălui său – Țâmbaliuc Procopie și pe cale de consecință la lipsirea sa de moștenire asupra terenului litigios.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul constată că recursul a fost exercitat în termen în condițiile în care la materialele dosarului lipsesc date care ar atesta cu certitudine momentul comunicării către recurent a deciziei instanței de apel.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanțele au apreciat arbitrar probele, iar la soluționarea pricinii au admis erori care au dus la privarea de dreptul de proprietate a tatălui său – Țâmbaliuc Procopie și pe cale de consecință la lipsirea sa de moștenire asupra terenului litigios nu pot fi reținute or, instanțele au determinat cu certitudine apartenența dreptului de proprietate asupra bunului în litigiu prin prisma aprecierii juste și coroborării înscrisurilor anexate la dosar, situație de fapt elucidată de instanțele de judecată și reflectată în actele de dispoziție judecătorești pronunțate în prezenta pricină.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că “... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera

recursul declarat de Țâmbaliuc Ilie și de reprezentantul acestuia, avocatul Nogai Boris, ca fiind inadmisibil în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Țâmbaliuc Ilie și de reprezentantul acestuia, avocatul Nogai Boris se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Iurie Bejenaru